

Rechtbank Noord-Holland,
11 september 2019
Nr. ECLI:NL:RBNHO:2019:9688

GEEN WERKMATERIEELVERZEKERING VOOR HEFTRUCK

Een adviseur die zijn klanten thuis of op het werk bezoekt, moet tijdens zo'n bezoek wel zijn ogen de kost geven. Als de adviseur dit nalaat, kan hem het verwijt gemaakt worden dat hij onvoldoende heeft gewaakt over de belangen van zijn klant. Van de adviseur wordt immers gevergd dat hij feiten of omstandigheden die gevolgen kunnen hebben voor de verzekerde belangen aan zijn klant kenbaar maakt en hierop de nodige actie onderneemt. In deze zaak die aan de rechtbank Noord-Holland was voorgelegd speelt de vraag of het de adviseur verweten kan worden dat hij niet heeft geadviseerd om een werkmaterieelverzekering te sluiten voor de heftruck die door zijn klant bedrijfsmatig werd gebruikt. De casus was als volgt.

X runt een metselbedrijf. Via dit bedrijf verricht X werk in (onder)aanname. X is zowel zakelijk als privé klant bij zijn assurantieadviseur. X is sinds jaar en dag eigenaar van een heftruck. X wordt in 2012 ingeschakeld als onderaannemer voor het verrichten van bouwwerkzaamheden. In de overeenkomst van onderaanneming is expliciet bepaald dat een werkmaterieelverzekering gesloten diende te worden en dat X aan de hoofdaannemer vóór aanvang van het werk een bewijs van dekking zou moeten laten zien. X schakelt op zijn beurt Y en Z in, die de werkzaamheden samen met hem zullen uitvoeren. Tijdens het uitvoeren van de werkzaamheden is Z een ernstig ongeval overkomen. De heftruck is namelijk omgevallen en op het been van Z terecht gekomen. Z heeft onder meer eiser en

de hoofdaannemer aansprakelijk gesteld. In de daarop volgende procedure bij de Rechtbank Midden-Nederland zijn X en de hoofdaannemer tot hoofdelijke aansprakelijkheid jegens Z veroordeeld. De door X aangespannen vrijwaringsprocedures tegen de hoofdaannemer en tegen ASR, de aansprakelijkheidsverzekeraar van X, bleken kansloos. De rechtbank overweegt in de vrijwaringsprocedure tegen de hoofdaannemer dat het op de weg van X had gelegen om zich te houden aan de in de onderaannemingsovereenkomst vastgelegde afspraak om de heftruck te verzekeren. In de vrijwaringsprocedure tegen ASR krijgt X eveneens nul op het rekest. De rechtbank legt in die procedure uitvoerig uit dat schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig, te weten de heftruck, niet gedekt is op de aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven (AVB).

X stelt daarop zijn adviseur aansprakelijk om de schade die X aan Z moet betalen vergoed te krijgen. X legt hieraan het verwijt ten grondslag dat de adviseur heeft nagelaten X te adviseren voorafgaand aan het ongeval een werkmaterieelverzekering voor de heftruck te sluiten. De adviseur voert hiertegen verweer. Eén van de verweren die de adviseur aanvoert, komt er in de kern op neer dat X zelf aan de adviseur had moeten melden dat hij eigenaar was van de heftruck. De rechtbank verwerpt dit verweer. Want de adviseur had in de periode dat hij het bedrijf van X op het oude adres periodiek bezocht de heftruck kunnen zien staan. Dit had voor de adviseur aanleiding moeten zijn om met X te bespreken welke risico's het gebruik van een heftruck vormen en hoe deze risico's via een verzekering afgedekt kunnen worden. Na de verhuizing van het bedrijf van X naar het nieuwe adres, is de adviseur blijkbaar gestopt met het periodiek afleggen van een bedrijfsbezoek. Het feit dat de adviseur dit heeft nagelaten, levert volgens

de rechtbank een beroepsfout op. Volgens de rechtbank mag van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tussenpersoon worden verwacht dat hij na de verhuizing van een zakelijke klant naar een andere bedrijfslocatie daar in ieder geval één keer langsgaat om te beoordelen of de lopende verzekeringen nog volstaan. Tijdens dat bedrijfsbezoek had de adviseur de heftruck hebben kunnen zien staan en had hij X moeten adviseren om hier een werkmaterieelverzekering voor te sluiten. De adviseur is dus aansprakelijk voor de schade die X lijdt als gevolg van de gemaakte beroepsfout. Ook het door de adviseur gevoerde verweer dat causaal verband tussen de gemaakte beroepsfout en de door X geleden schade ontbreekt, wordt door de rechtbank verworpen. Anders dan de adviseur betoogt, zou de werkmaterieelverzekering immers wel degelijk dekking hebben geboden voor de schade die X lijdt, namelijk de letselschade van Z die is ontstaan als gevolg van het gebruik van de heftruck en waarvoor X aansprakelijk is. Het beroep van de adviseur op eigen schuld wordt door de rechtbank wel deels aanvaard. Van X had namelijk wel verwacht mogen worden dat hij de overeenkomst van onderaanneming, met daarin de verzekeringsplicht, aan de adviseur zou hebben toegestuurd. De adviseur was dan in staat gesteld om te beoordelen of X, naast diens AVB, ook een werkmaterieelverzekering nodig had. Door dit na te laten dient de door X geleden schade voor 30 procent voor diens eigen rekening te blijven. De slotsom is dus dat de adviseur voor 70 procent aansprakelijk is jegens X. De rechtbank verwijst de zaak voor het vaststellen van de omvang van de diverse schadeposten naar de rol voor het nemen van aktes.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocaten te Den Haag.

